

Kabouterwandeling Groep 1 en 2 Kc-Aelse

11 april en 7 juni 2023

Eindelijk na weken van voorbereiding was het zover. De kabouterwandeling voor 130 kinderen van groep 1 en 2 van KC-Aelse! De licht gespannen, enthousiaste kaboutervrijwilligers waren al vroeg in het kasteelpark aanwezig om alles klaar te zetten voor de kinderen. Er waren drie posten bedacht op verschillende plekken verspreid over het park. Waar de kinderen van alles te weten zouden komen over kabouters. Tussen de posten door konden de kinderen kabouters en kabouterhuisjes zoeken met hulp van kabouterbegeleiders die de weg wezen.

Na een ronde langs alle kabouterhuizen om de was op te hangen en de tuinkabouters een plek te geven, net op tijd klaar om de eerste groep kinderen te ontvangen. Snel nog de rode kaboutermuts op! Al snel gonsde het in het kasteelpark van de kabouteractiviteiten en het geroep van enthousiaste kinderen.

POST 1: Knutselen

“Ik ben kabouter Spillebeen en ik ben heel alleen. Ik zou heel graag vriendjes willen hebben. Helpen jullie mij om vriendjes te maken?”

Zo begonnen wij ons verhaal aan de knutseltafel. De fantasie van de kindjes sloeg op hol. Samen met mij (kabouter Angelique), kabouter Frans, kabouter Henk en kabouter Andre gingen de kits aan het werk met boomstronkjes, verf en viltstiften. De leukste en prachtigste kunstwerken als eindresultaat. Kabouters in alle kleuren en maten, blauwe ogen, maar ook witte en rode ogen. Iedereen had zijn eigen idee en fantasie hierbij. Wat is kabouter Spillebeen blij met al deze nieuwe vriendjes. Zo waren er kindjes bij die naar het kabouterhuisje liepen om kabouter Spillebeen persoonlijk te gaan vertellen dat hij nieuwe vriendjes had. Ook hebben de kinderen een echte “kabouterauto” gezien (ik had mijn knalgroene auto bij de post staan) en kreeg ik de vraag of ik een echte kabouter was. Mijn antwoord hierop was dat ik straks weer naar mijn paddenstoel ging. Geweldig hoe ze op gingen in alles wat er verteld en gedaan werd.

De kindjes die wat sneller klaar waren met het knutselen van de kabouter kregen nog de kans om er een paddenstoel bij te maken.

Volgens de reacties hebben de kinderen het knutselen heel leuk gevonden. De hulp-kabouters (allen voorzien van rode puntmuts) waren ook erg tevreden met het verloop van deze dagen.

Kabouter Angelique Diris (coördinator knutselgroepje)

Post 2: Kabouters herkennen dieren aan hun sporen en helpen zieke dieren

- Kabouters herkennen de dieren aan hun sporen

De kinderen werd gevraagd of ze wisten wat sporen waren en of ze zelf ook sporen kunnen maken. Sommige wisten als ze met natte voetjes over de tegels in de tuin liepen ze dan voetstappen konden zien waar ze hadden gelopen. Wij vulden aan dat als ze met hun schoenen door de modder hadden gelopen, hun moeders niet blij zijn met de moddersporen die ze in de keuken achter laten.

Ook dieren laten sporen achter.

- Loopsporten: die kun je vaak niet zo goed zien. Soms aan gebroken takjes of platgetrapt gras. En soms zie je pootafdrukken in de modder.
- Knaagsporten: iets waar dieren aan knagen, de bever aan een boom, konijnen aan wortels, muizen en eekhoortjes aan noten, dennenappels, en fruit. Ze hebben allemaal hun eigen manier van eten omdat ze allemaal andere tanden hebben en dat zie je aan de manier van knagen. Noten en dennenappels als voorbeeld. De kinderen mochten raden welk dier eraan had geknaagd
- Poep- en plassen: de konijnenkeutels werden door veel kinderen herkend maar de muizenkeuteltjes werden niet herkend.

Aan al deze sporen kunnen kabouters zien of de dieren gezond of ziek zijn.

Bij de beverboom is een wissel van dieren die bij het water in de beek gaan drinken. Wij hebben hiervan het spoor van de kabouters gemaakt omdat ze ergens hun water moeten halen.

Aan de hand van sporen kunnen kabouters zien of ruiken of dieren en planten ziek zijn.

Bij het knagen last van de tanden, bij mank lopen last van de poten en bij vieze ontlasting last van buikpijn, dan gaan de kabouters kruiden zoeken. Ze herkennen de kruiden niet alleen aan hun blad maar ook aan de geur en weten ook wanneer ze giftig zijn.

We hebben de kinderen kruiden laten zien en ruiken en ook kruiden laten zien die op elkaar lijken:

1. Maggie en bleekselderij
2. Munt en citroenmelisse
3. Rozemarijn en tijm en kerrie

Nb. NOOIT DASLOOK laten zien aan kleine kinderen omdat het lelietje van Dalen exact hetzelfde blad heeft en zeer giftig is en voor kinderen zelfs DODELIJK.

We hebben de kinderen ook geleerd om hen te laten staan en handen spreiden op schouderhoogte en erbij vertellen dat ze onder hun armen niets mogen plukken omdat de dieren erop hebben gepoept en gepiest en dat is vies. De kabouters ruiken heel goed en kunnen ruiken of er dieren op hen geplast. Wij ruiken dat niet.

I.v.m. de vossenlintworm die voor mensen gevaarlijk en dodelijk is werd dit uitgelicht.

Kabouters zoeken de kruiden dicht bij huis en soms moeten ze reizen. Hoe doen ze dat, eigenlijk?

Lopend, op de rug van een vos of konijn en als het heel ver weg is gaan ze met de ganzen op pad. Ze hebben een speciaal ganzenfluitje en als de ganzen dat horen komen zij hun helpen.

Daarna mochten de kinderen over een denkbeeldig beekje, gemaakt met 2 touwen, springen om te kijken of ze net zo ver konden springen als de kabouters.

Gertie Cordewener

POST 3: Een kabouterverhaal met een extraatje

Bij het theehuisje, post 3, wachten kabouter Dagmar en kabouter Anki de kinderen op terwijl ze kabouterliedjes zingen, begeleid door een ukelele.

Enkele kinderen hebben op weg naar het theehuisje al kabouters gezien, de boskabouters. Tuinkabouters kennen ze ook allemaal, maar wat ze niet weten is dat er in elk huis ook een huiskabouter woont. Deze ruimt 's nachts als alle kinderen slapen het speelgoed op, zodat het huis weer netjes is als je in de ochtend opstaat!

Er volgt een spannend verhaal over het feest van de kabouterkoning en de ondeugende kabouter Spillebeen, die ervoor hebben gezorgd dat er nu in de herfst overal rode paddenstoelen staan met witte stippen. De kinderen waren muisstil, een goed teken, dat het verhaal hen boeide.

Spillebeen heeft op het eind van het verhaal zijn puntmuts verloren en de kinderen mogen helpen met het zoeken naar de muts, en als deze is gevonden wordt hij aan de kapstok bij het eerstvolgende kabouterhuisje opgehangen. Dan kan Spillebeen deze weer opzetten als hij thuiskomt. Want hij is nu ook naar school.

Nu is het tijd om te gaan kijken hoe een kabouterhuis er van binnen uitziet. Hiervoor staan 2 'kijkdozen' klaar. Net als wij hebben de kabouters ook stoelen en een bed.

Na nog even spelen met de kabouterglijbaan en het samen zingen van het lied: 'op een grote paddenstoel' is het alweer tijd om verder te gaan naar de volgende post.

Anki Brorens

Groep Begeleiding

Dinsdagmorgen van 09:00, 10:30 en 12:30 uur mochten wij een groep kinderen ontvangen en begeleiden tijdens de goed georganiseerde “Kabouterdagen” in het Kasteelpark. Langs de geplande route werden 6 Kabouterhuisjes nog even “aangekleed” met o.a. op maat gemaakte waslijntjes incl. Kabouterkleding wat erg geslaagd was. Ook werd verder op de route meerdere kabouters in diverse kleuren en grootte uitgesteld. Op de afgesproken tijden arriveerden de kinderen met hun leerkracht en enkele ouders. De groepen waren op school al ingedeeld en wij begeleiders konden snel van start om hun langs drie Posten te begeleiden. Op de diverse Posten konden de kinderen onder begeleiding knutselen en schilderen, luisteren en zingen met verhalen-vertellers en bij de laatste post dier-geluiden en sporen bekijken, kruiden ruiken en “over de beek springen”. Bij de afsluiting kregen de kinderen chocomel, limonade en cake. De weersomstandigheden waren niet ideaal, veel wind en nog net droog. Samenvattend een zeer geslaagde dag voor zowel de kinderen, de aanwezige vrijwilligers, maar ook voor de leerkrachten en ouders, welke enthousiast en onder de indruk waren.

Niek Derks

En deze wil ik jullie ook niet onthouden>>

Wij hebben als IVN wel een streepje voor bij de leerkrachten van de basisschool in Elsloo. Dit jaar mogen we elke groep een dagdeel van alles leren over de natuur, op een leuke manier die ze niet licht gaan vergeten. Vandaag en morgen krijgen we liefst 130 kids van groepje 1 en 2 op bezoek. En hoe trek je de aandacht van die kleuters? Ja, met de kabouters, die kennen ze van de verhaaltjes en de liedjes, de puntmutsen en de baarden. Een uitdaging voor de jeugdwerkgroep om er iets moois van te maken.

De kids waren opgedeeld in kleine groepjes die onder begeleiding van een ouders en leerkrachten langs een paar posten gaan waar onze vrijwilligers klaarstaan voor een leuke attractie. Tussen de posten ontdekken ze kabouterhuisjes waar de mini waslijn volhangt met de mini kleertjes van de kabouters.

De jeugdwerkgroep had zich versterkt met een paar vrijwilligers om uit te helpen waar nodig. Frans en ik mochten ook meehelpen bij post een, de knutseltafel. Onze opperkabouter Angelique was al vroeg ter plekke om alles klaar te zetten. De kids gaan er met waterverf en viltstiften aan de slag om vriendjes te maken voor kabouter spillebeen. Achter de schermen heeft de pap van Dagmar de week daarvoor uit stokken een boel kerstmannen gezaagd, die de kids met verf moeten opfleuren tot een echte kabouter. Angelique legt het allemaal uit, de rode muts bovenop, de witte baard onderaan de de ogen en mond ertussen in. En dan is het leuk om te zien wat de kids ervan maken. En vooral als de favoriete kleur blauw is...voor de muts en de baard en de rest ook. Die was dus snel klaar. En als er nog tijd over was konden de kids zich ook nog uitleven op een paddenstoeltje. Rood met witte stippen, maar ik heb ook een blauwe gezien.

Na negen groepjes zat de dag erop, de tubes met verf waren bijna leeg, en wij ruimen alles met een voldaan gevoel weer op.

Henk Jacobs

Tot slot

Zoals jullie hebben kunnen lezen kregen de kinderen op het eind van de route heerlijke limonade en chocomel met cake, zodat ze nog wat energie hadden om terug te lopen naar school. (Met dank aan Thea en Josefen) De reacties van de kinderen over de wandeling waren onbetaalbaar, wat een rijke fantasie hebben die kleintjes nog! Ook de reacties van de leerkrachten waren hartstikke positief. Zo konden we deze dag met een heel goed gevoel afsluiten. Hoewel menig kabouter wel de beentjes omhoog heeft gedaan na deze drukke maar geweldige dag!

Dagmar Deen (coördinator Kabouterwandeling)